

ЧАСОПИС
НАША
ЧЕТВОРКА

Генерација 2012

Београд, 2023.година

Аутор: Марија Петковић

САДРЖАЈ

Песма за почетак школске године.....	2
Уводна реч.....	3
Моја биографија и биографија мојих ученика.....	5
Наше заједничко стваралаштво.....	13
Ликовни радови.....	16
Наше награде које смо освојили у току 4. разреда.....	19
Најбољи друг/другарица месеца.....	20
Успомена на новогодишњу приредбу.....	21
На крају првог полугодишта сумирали смо време проведено заједно.....	26
Догађају који су се десили у школи и ван школе.....	27
Кад порастем бићу.....	36
Завршна приредба за крај 4. разреда.....	37
Бисери 4/4.....	38
Памтићемо учитељицу Марију.....	40
Поучне приче које смо чули на часу одељенског старешине.....	41
Пословице и загонетке.....	44
Математичке мозгалице.....	45
Вицеви.....	46
Песма за крај школске године.....	47

СРЕЋАН ПОЛАЗАК У ЧЕТВРТИ РАЗРЕД

Враћамо се клупама,
Одмор оста' иза вас,
А звоно је школско
Огласило први час!

Ново једно поглавље
Чека вредно само вас,
Да уз радне навике
Сазнајете више из часа у час.

То је онај део живота
У коме се истиче само лепота.
Тај део је школовање
У коме је све лакше кроз дружење.

Будите добри другари,
Волите једни друге, делите ствари.
Помоћ пружите, ужину делите,
Нека све од доброте клица,
Јер ви сте већ три године као једна
породица.

Будите успешни, вредни и весели
Уживајте учећи,
нека вам то не буде брига
Схватите да вам је пријатељ и ваша књига.

А ја ћу бити ту
Да вам са лакоћом пренесем знање,
Да дајем савете и чувам тајне.
Да вас подстичем, да вас мотивишем
И ако нека сузица (радосница) буде
Да је обришем.

Закорачите смело
И не скидајте осмех са лица
Увек ћу бити поносна на вас
И то што сам баш ја
Оном најбољем одељењу у школи (IV-4)
Учитељица.

Од срца, ваша учитељица Марија Петковић

УВОДНА РЕЧ

Кратак историјат нашег одељења

Ми смо генерација која је сазрела и прилагођавала се различитим променама које су нас задесиле и што би народ рекао: „ Ко зна зашто је то добро?“. Најпре, кренули смо у први разред дочекавши нас са осмехом на лицу учитељица Јасмина Пита Михајловић. Стрпљиво нас је учила, бринула се о нама и показала како да се снађемо у школи, која су то правила која треба да следимо јер првацима увек треба један више степен подршке кад је у питању долазак у школу. Наша учионица је била број 7 и то је био наш кутак где смо се дружили, смејали, учили слова и бројеве. Таман кад смо се навикли на учитељицин глас, на њена правила и њену подршку, морала је да оде на трудничко боловање.

На њено место дошла је учитељица Милица Ивановић. Она је наставила тамо где смо стали. Била је веома креативна, посвећена и много смо је заволели. Била је са нама најдуже. Дружили смо се лепо, учили и поштовали њена правила. Била је правична и строга, али смо ми то поштовали и све више смо се везали за њу. Међутим, уследила је пандемија корона вируса и све нас удаљила једне од других тако што смо били принуђени да слушамо и гледамо наставу од куће и да с учитељицом и другарима комуницирамо само преко интернета. Након скоро годину дана, вратили смо се у клупе али смо били подељени у групе. Опет нас је и то спутавало да се сви заједно дружимо, али прегурасмо и тај период. Таман кад је све почело да се враћа у нормалу и да часове имамо сви заједно, једне вечери кад смо били друга смена, учитељица нам је саопштила да је трудна и да ће отићи на трудничко боловање. Нисмо то могли лако да поднесемо и сви смо се расплакали. Остало је на нама да се носимо са тим како знамо и умемо. Живот је такав да носи са собом различита искушења, па ипак смо успели. Било је то у трећем разреду, почетак другог полугодишта.

На место учитељице Милице, дошла је учитељица Јелена Брашић. Једно сложено и паметно одељење преузела је учитељица која је провела са нама неколико месеци. Била је одушевљена нама како смо дисциплиновани, добри и како је лако радити са нама. Трећи разред смо завршили и преко распуста смо добили обавештење од учитељице да и она одлази и да ће на њено место доћи опет нека нова учитељица - Марија Петковић. Па колико год били сложни и толерантни, сваком одељењу овог узраста су овакве промене учитељица заиста превише. Опет прилагођавање, нова правила, прихватање...Зар је могуће да нас је све то снашло?!

Првог септембра смо упознали учитељицу Марију са којом је била и студенткиња Учитељског факултета Сандра. Сандра је код нас реализовала своју професионалну праксу и држала нам часове у присуству учитељице Марије. Била је добра и допала нам се. Након непуних месец дана, отишла је и остала нам је у лепом сећању. Учитељица Марија је имала намеру да у потпуности замени све претходне учитељице, максимално посветивши нам се, пуна идеја и изузетног стрпљења. Али све је то било недовољно, постали смо „хладни“ након толико промена. Нисмо имали саосећање и поверење у њен труд. Чинило јој се као да све то игноришемо, као да све то

одбацујемо упркос томе што нас она све време учи да будемо сложни, да будемо породица, остаје са нама и после школе причајући са нама, трудећи се да нас максимално упозна, надокнади време које није провела са нама претходне три године. А ми јој својим понашањем упркос томе нисмо узвраћали истом мером. А онда се десио један час одељенске заједнице. На том часу нас је научила шта значи „ставити се на место другог“, шта значи саосећати се и бити захвалан. Одржала нам је животну лекцију и допрла до наших срца. Сви смо се расплакали. Тада нам је указала на то шта она све ради за нас а ми ништа не примећујемо. Десио се обрт. Схвативши да нисмо поступили исправно и да смо учитељицу повредили, а није то заслужила, одлучили смо да се понашамо боље и несвесно научили да будемо бољи људи. Учитељица нам је заиста била посвећена. Ни један проблем није игнорисала, све је покушавала да реши. Толико смо савета добили од ње, чули поучних прича, проводили време са њом и ван наставе кроз секције које је несебично држала, кроз време које је одвајала остајући после часова са нама у школском дворишту. Уживали смо у ваннаставним активностима и први пут смо учествовали у приредбама као што су Новогодишња приредба коју смо заједно са учитељицом осмислили, затим и у приредби која је била посвећена Савиндану а најлепша где смо заблистали била је завршна приредба на крају 4.разреда. Све је то било ново искуство где смо научили како да контролишемо трему, да се понашамо на сцени, изражавамо, да се организујемо, уважавамо. И друго полугодиште је било сјајно с њом, просто смо се навикли и заволели је и схватили колико нам значи у нашем сазревању. Ишли смо с њом на излете, на слободне активности, у позориште,биоскоп...свуда по мало. Њене идеје, духовитост, креативност и оригиналност ће нам остати у памћењу. Хвала Вам учитељице. Спремни смо за пети разред!

Писмо Оливере Дугалић, наставнице енглеског језика

Драго моје IV/4,

Ускоро ће се завршити ово наше путовање. Ви ћете отпловити у старије разреде, а ја ћу се поново дружити са малим првацима.

Овом приликом желим да вам се захвалим на предивним заједничким тренуцима.

Пребродили смо корону, промене учионица и учитељица. Трајали смо заједно четири године. Учили смо енглески језик. Учили смо о животу. Некада је било тешко, некада лако.

Доста тога сте научили. Увек сам се осећала лепо међу вама. Било је ту и неугласица,

неразумевања, али и пуно љубави. Зато смо увек успевали да решимо задатке и

превазиђемо препреке. Неко је више волео енглески језик, неко мене. То знам и осећам.

Срећна сам када видим како сте порасли и сазрели у сваком смислу.

Наставите да сијате и убудуће. Срећно!

Воли вас ваша наставница Оља!

МОЈА БИОГРАФИЈА И БИОГРАФИЈЕ МОЈИХ УЧЕНИКА

Моје име је Марија Петковић. Једна посвећена,брижна, креативна, духовита и вредна учитељица. Завршила сам Учитељски факултет у Београду и добила звање мастер учитељ тј. професор разредне наставе. Рођена сам 5.6.1991.године у Београду. Имам двоје дечице којима сам такође изузетно посвећена. Много волим децу јер су искрена и весела бића. И ја сам дете у души тако да ме боравак са децом чини изузетно срећном. То вам открива да много волим посао којим се бавим. Мој хоби је писање песама, цртање, смишљање разних игара и спровођење тих игара у дело. За мене кажу да сам пре свега одличан педагог, па онда и учитељ.

НАЂА АГОВСКИ

Нађа Аговски је рођена 8.6.2012. године у Београду. Ведрог је духа и пуна позитивне енергије. Одликује је висок ниво креативности. Стално је у потрази за новим изазовима. Воли спорт и активно тренира атлету. Дружељубива је и правдољубива. Воли да планира своје обавезе и самостално решава проблеме. Жеља јој је да када порасте постане врхунски спортиста.

ВУК ВИДОЈЕВИЋ

Вук је рођен 11.05.2012. у Београду. Он је талентован фудбалер, тренира фудбал од шесте године у ФК ЦРВЕНА ЗВЕЗДА.

Највише воли да игра жмурке, његов хоби је стони тенис и вожња бицикле. У слободно време тренира. Он је срчан, искрен, вредан, одговоран и веома дружељубив. Воли да иде у школу.

ВЛАДА ВУКСАНОВИЋ

Рођен је 9.5.2012. у Београду. Тренира рвање и бокс. Воли да игра фудбал, жмурке и воли да се дружи. Он је добар друг и добродушан је али је помало неодговорн и лењ. Много времена проводи на телефону, воли да игра игрице али и да борави напољу и да се игра са другарима. Не воли неправду. Живахан је и не воли баш много да учи. Влада је веома духовито и весело дете.

ЛУКА ГОЛУБОВИЋ

Он је Лука Голубовић.Рођен 07.09.2012. године у Београду. Лука је насмејан и забаван дечак,одговоран и скроман. Највише воли да проводи слободно време на селу,играјући се са псима. Ужива у вожњи тротинетом и бициклом. Тренира џудо и успешан је у томе.

АЛЕКСА ЕЋИМОВИЋ

Рођен је 14.3.2012. у Београду. Алекса је весео дечак, дружељубив и осећајан, осетљив на неправду и врло духовит. Воли да истражује о нашој историји и да учи необичне језике (тренутно проучава арапски, индијски и руски). Не тренира ниједан спорт, али обожава америчко рвање. Много времена борави у природи.Без музике му не прође ни један дан.Омиљени певачи су му Фреди Меркјури и Викенд. Волео би да посети Москву у Русији и Киев у Украјини. Жеља му је да свира хармонику и клавир. Не воли да устаје рано. Воли да се дружи, али је мало стидљив.

ТЕОДОРА ЗЛАТАНОВСКИ

Рођена 16.11.2012 год у Београду.Има старијег брата и поносна је на чињеницу да похађа исту школу као и њен тата и њена бака. Њена главна одлика је њена велика радозналост.Креативна је, вољна да помогне, дружељубива, али и јако тврдоглава. Воли школу, омиљени предмет јој је српски језик и једног дана би волела да буде наставница српског језика и књижевности. Воли да црта, да вози ролере или бицикл са другарима из краја. Тренира одбојку и игра фолклор. Волела би једног дана да пропутује свет и упозна бројне нове културе. Тешко јој је што се растаје од учитељице али је истовремено и узбуђена због нових школских авантура.

ВИШЊА ЈОВАНОВИЋ

Вишња Јовановић је рођена 10.02.2013 године у Београду (Звездара), где и сада живи са мамом и татом. Она је прелепа девојчица, са плавим очима и бујном косом боје жита, коју увек везује у реп. Увек насмејана и расположена за игру, весела, раздрагана и срећна девојчица, која воли да учи и пажљиво прати на часу. Секира се када нешто не уради добро и мало је строга према себи. Добра је другарица, чува тајне и помаже другима када им је потребно. Иде на часове балета и волела би да упише часове глуме. Има пса Мркија који је обожава и који је њен миљеник. Баш због њега има жељу да постане ветеринар кад порасте.

ДУЊА КЛЕБЕЧКО

Она је Дуња Клебечко. Има 10 година.Рођена је 22 фебруара 2013.године.Она је врло упорно и бредна девојчица.Сензитивна је и врло емотивна.Воли да се дружи са својим другарицама из школе и разреда.Има пса Бадија ког највише воли и коме такође посећује пуно времена.Животинје су јој љубав.Воли да плеше,црта,иде у шопинг и највише воли да учи стране језике.Када порасте жели да путује светом али и да постане ветеринар.

НИКА КОВАЧЕВИЋ

Она се зове Ника Ковачевић. Рођена је 31.08.2012. године у Београду. Духовита је, весела, сналажљива, добронамерна, добар пријатељ. Тренира јахање и много воли да проводи време са коњима. Волела би да постане успешан јахач када порасте. Обожава да проводи време у природи и да се игра. Омиљене боје су јој плава, жута и зелена, а животиње коњ и лисица.

КАТАРИНА КОЖЕТИНАЦ

Њено име је Катарина. Рођена је у јулу 2012.године. У слободно време воли да шета и да буде негде у природи. Поред родитеља, много воли свог пса. Омиљена боја јој је љубичаста, а омиљени слаткиш палачинке са нутелом. Њена мана је што је превише затворена, па врлине не могу да дођу до изражаја. Не воли тужакање.

ТАРА КОНСТАНТИНОВИЋ

Тара је рођена 25.12.2012.године. Духовита је, учинљива, љубазна, воли да се шали и имитира. Тренира одбојку већ 4 године и примеран је ученик. У слободно време воли да црта, боји и чита дечије књиге. Воли да шета и вози ролере. Када порасте волела би да буде учитељица.

ВУКАШИН КРСТИЋ

Вукашин Крстић је рођен 17.12.2012. у Београду. Он је духовит и живахан. Мало и немиран. Воли да помаже другима и радо се дружи са другарима. Вукашин воли да црта, да се игра, да истражује. Највише воли да игра фудбал. Зато тренутно и тренира фудбал.

МИЈА ЛЕГЕН

Име и презиме: Мија Леген; Датум рођења: 25.10.2012. године

Место рођења: Београд

Занимање: ученица IV/4

Хоби: плес, цртање, прављење фризура...

Спорт: атлетика, кошарка и фолклор

Особине: креативна, сналажљива, енергична, динамична, осећајна

Шта највише воли да ради: Она воли да иде у школу, да се игра са другарима, да црта, да прави честитке...

НЕРА МАТИЈАШЕВИЋ

Рођена је 20.12.2012. у Мускату, Султанат Оман. Нера је паметна девојчица. Воли све животиње, осим инсеката. Тренира одбојку и зна добро да је игра. Такође свира флауту од своје 5. године. Обожава игру и забаву. Са свима воли пуно да се игра. Она има браон очи, смеђу косу и висока је. Обожава да се смеје!

ЈОВАН МИЛАНОВИЋ

Име и презиме: Јован Милановић; Датум рођења: 13. јул 2012
Јованове особине: Он је духовит, добар и вредан. Јован највише воли: Он највише воли да се игра. Јованов хоби: Његов хоби је прављење анимација. Од спортова највише воли да се бави: Највише воли да плива. Омиљени предмет у школи: математика. Омиљени филм: Његов омиљени филм је „Пингвини са Мадагаскара“. Кад порасте жели да буде: програмер. Волео би да отпутује у: Јован би волео да отпутује у Француску.

ДУШКО МИЛИЋ

Дуле је рођен 30.7.2012. Он је вредан, стално воли нешто да ради, чисти, склања,...Поштен је, не воли неправду, тада се много насекир. У слободно време је увек са лоптом, буквално док не оде на спавање. Кад порасте жели да буде само и искључиво фудбалер. Тренира, наравно, фудбал.

ДАНИЛО МИЛОШЕВИЋ

Рођен 22.10.2012. у Београду. Он је мирне нарави, веома дружељубив, духовит, понекад

малкице и лењ, али и изузетно упоран ако нешто жели. Воли школу, највише због времена и дружења са својим другарима. Данило има старијег брата Огњена. Заједно уживају у чарима фудбала, а његова жеља је да једног дана постане познати голман. Као и сви дечаци јако воли игрице, па је кренуо из радозналости и на курс програмирања како би научио како игрице настају. Он је одрастао уз своје љубимце, два верна пса и осећа велику љубав према животињама. Данило је увек насмејан дечак!

НИНА ПЕРИЋ

Нина је рођена 9.4.2012. у Београду. Она је јако емотивна и одговорна особа. Воли да се дружи, да дели ствари и воли да се она за све пита. Њен омиљени хоби је одбојка, коју и тренира. Она сваки свој слободан тренутак користи да изађе напоље сама или са другарицама и да вежба спорт који највише воли. У слободно време воли и да црта, вози ролере и шета свог пса Мини са којом проводи пуно времена. И на крају, а ништа мање важно, воли да прича са мамом, слуша савете и помаже јој у кућним пословима колико то њене године дозвољавају и воли да се пуно мази.

МИХАИЛО РАЈАК

Михаило Рајак је рођен 12.октобра 2012.године у Београду. Као мали, највише је волео да време проводи у природи, окружен животињама. Воли музику и ужива у свакој врсти игре. За себе каже да је добар, воли загрљаје и да су сви срећни, а као своју ману наводи лењост. Највише воли да путује и да се игра. Тренира фудбал, а од недавно је почео да тренира и бокс. Кад порасте, волео би да постане пилот и да обиђе цео свет.

ПЕТАРРАЈИЛИЋ

Зове се Петар Рајилић. Рођен је 6.8.2011. године у Београду. Има старију сестру Виду.

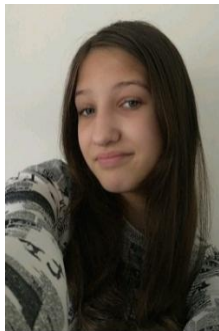
Живео на релацији Србија-Русија до своје четврте године. Он је весео и радознао дечак, пуно воли да шета и истражује град. Нарочито га интересују и проучава трасе градског превоза. Воли паркове и природу, вожњу бициклом и тротинетом, путовања за време распуста. Тренира пливање, ужива у слободном времену тако што учи компјутерске програме за цртање и графику.

ЛАЗАР РИБАРОВ

Лазар је рођен 3. јула 2012. у Београду. Има старију сестру и млађег брата и они су његово богатство. Још као мали је показивао интересовање за спорт, а највише за фудбал. Од своје 4. Године бави се фудбалом и то је нешто што највише воли и чиме се сад бави и у чему постиже велике успехе. Много воли да помаже другима и то му је једна од највећих врлина. Кад види да некоме треба помоћ, први ће помоћи. Он је један велики емотивац иако то не показује. Много га заболи неправда и често га мама и тата зову „калимеро“ и говоре да је то његова мана. Покушава да исправи неправду, како на терену, тако и на улици, школи,... Ваљда ће то временом научити. Добар је ученик и највише воли физичко. Има велике снове и великим и исправним корацима иде ка остварењу истих.

КСЕНИЈА СЕЛАКОВИЋ

Ксенија је рођена 10. октобра 2012. године. Има дугу браон косу и плаве очи. Већ две године истовремено тренира одбојку и свира флауту. Ученица је и 2. разреда основне музичке школе. Музику обожава и наставиће да се даље музички усавшава. Обожава мачке, али и лењивце. Врло је дружељубива и не може да замисли дан без својих пријатеља, а свако вече спава са својим мачком Љубом. Често се збуњује и шали на свој рачун. Ксенија има старијег брата који је такође ишао у ОШ "Ћирило и Методије".

ИВОНА СТАНОЈЕВИЋ

Рођена је 16. јуна 2012. године у Београду. Има тату Роберта, економисту, маму Вању, биолога и брата Михаила, ученика 2. разреда VI београдске гимназије. Ивона воли музику, певање и плес, па је 5. до 8. године похађала је балетску школу „Звончица“ у СЦ Олимп, а од 2022. године је члан плесног клуба „Бест“ где тренира латино и стандардне плесове. Од 2023. године Ивона је члан Плесног савеза Србије. Поред музике и плеса воли филмове свих жанрова осим хорора. Воли да иде у биоскоп и због филмова и због омиљених грицкалица - кокица, а најдражи цртани филмови су јој Ледено доба и Рио. Она највише воли да проводи време напољу са другарима, у парковима, на Дунаву и на Ади Циганлији. Највише воли лето, море, рођење и сладолед од јагоде. Веома воли животиње и има 3 кућна љубимца: псе Џока и Моџа и мацу Пипи са којима проводи своје слободно време. Воли и кактусе, јер њих људи најмање воле и прави своју колекцију.

ТЕОДОРА ТИШМА

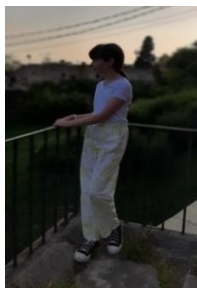
Она се зове Теодора Тишма. Рођена је на Видовдан , 28.06.2012. године и има 10 година. Тренира одбојку, и свира флауту у музичкој школи. До сада је учествовала на два такмичења из флауте. Има старију сестру Ленку и млађег брата Михајла. Воли да иде у школу и стиче нова знања, учи да игра шах, а највише воли да се игра напољу са другарима. Воли да плива , да игра тенис и да иде у биоскопе , позоришта и музеје. За време распуста путује на море и планину са породицом и одлази код својих бака и дека.

ЂОРЂЕ ТОДОРОВИЋ

Ђорђе је рођен 28.маја 2012. године у 8:23 ујутро. Веома је паметан, вредан и одговоран. Има одличан смисао за хумор, а уме да буде и стидљив. Воли да игра друштвене игре, фудбал, да чита вицеве, а посебно ужива у видео-игрицама. Омиљени предмет му је математика, чија такмичења редовно и радо посећује. Ужива у слагању рубикових коцки. Тренира одбојку у клубу „Lucky Star“ и обожава да иде на тренинге. Има млађег брата Сергеја, са којим воли да се игра „гњаважања“. Ђорђе најбољи друг је Андреј, са којим се зна од рођења.

МИЊА ТРУЈКИЋ

Зове се Миња Трујкић, рођена је 29.4.2012.године и има 11 година. Она је вредна, уредна, одговорна и креативна. Највише воли да чита књиге. У слободно време, такође, воли да црта и пише. Добра је у математици и ужива у решавању математичких задатака. Од свих спортова највише воли одбојку, зато је и тренира.

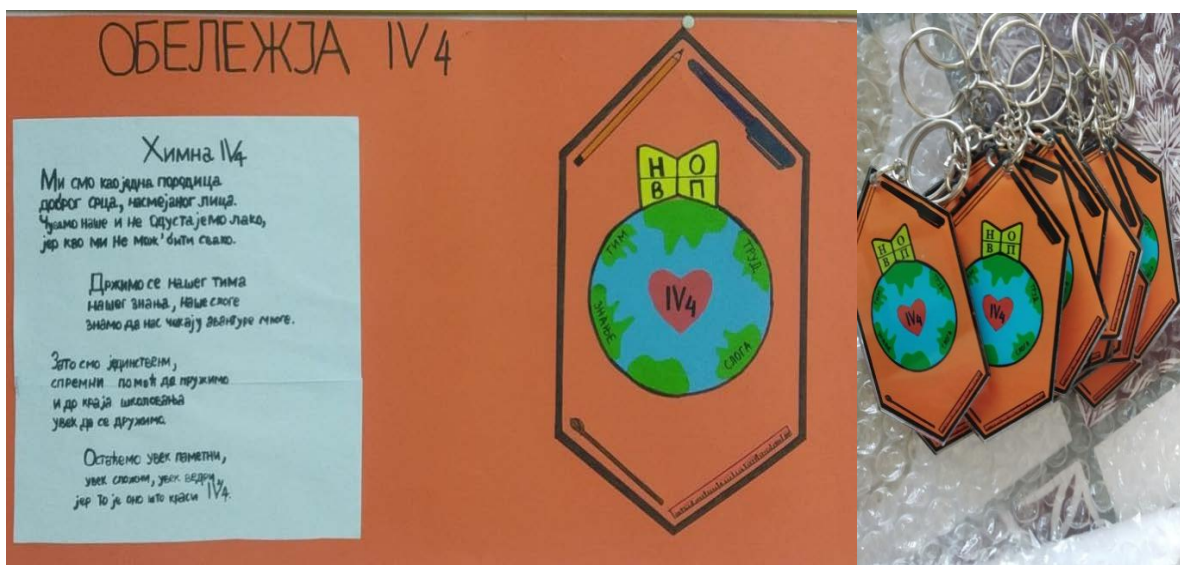
ОГЊЕН ТРУЈКИЋ

Он се зове Огњен Трујкић. Рођен је 29.4.2012. године и има 11 година. Веома је спретан, вредан. Воли да помаже деци у разним пословима. Жеља му је да постане војник. Заљубљеник је у војне авионе. У слободно време воли да прави авионе од картона. Тренира одбојку и одличан је у томе.

Наше заједничко, уникатно стваралаштво

1. Наш грб и химна одељења – осмислили смо заједно нашу химну одељења и грб који има на врху ове наше планете почетна слова речи- **Наше Одељење – Велика Породица**. У срцу планете је наше одељење које чини један тим којег чини наша слога, труд и знање. И на основу свега тога поручили смо уникатне привеске да нам остане дуготрајна успомена.

2. Наш поздрав на физичком - Учитељица: Наше одељење! Ученици: Велика породица!
3. Драмски текст којег су осмислиле девојчице из нашег одељења.

Крај школске године

Лица: водитељ, Амар, Бела, Клара, Емина, Олах, спонзор.

Изглед позорнице

(ТВ ЕМИСИЈА: Водитељ седи на столица која је прекривена лепим материјалом са још пет столица које су намењене његовим гостима.)

Водитељ: (седи на својој столица) Добар дан драги гледаоци. Добродошли у нашу нову емисију која се зове „Четворка“. Данас имамо посебне госте. Пропутоваћемо кроз многе крајеве света. Ако се питате што је баш данас посебна емисија – рећи ћу Вам! Зато што је данас крај школске године. Овај дан је важан за све ученике наше земље. Али право питање је како овај дан изгледа у другим земљама. На ово питање ће нам одговорити гости из других држава. Поздравите Амара! Он нам долази из оближње Босне и Херцеговине. Он је један од најстаријих писаца БиХ-а. Затим, поздравите Белу, она долази из Америке! Бела је млада али и врло успешна певачица. Такође ту је и Клара. Она је модна креаторка пореклом из Француске. Придружиће нам се и Емина – успешна и популарна инфлуенсерка из Дубаија. А последњи гост нашег студија је и, веровали или не, руски војник Олах. Поштовање! Добро дошли драги гости! Драго ми је што вас видим и што сте део наше популарне емисије. Прво питање за Амара. Како овај дан изгледа у Босни?

Амар: У Босни, болан, овај дан највише матуранти славе. Мада мислим да је тако и овде код вас у Србији. Када сам ја био њихових година, пут до школе је био дуг барем 2км. То се пешачило и пешачило. Зими? Да не вјерујете! Упадну ти ноге у снијег, па се онај пут одужи, никад стићи до школе. А лети? Оно Сунце упекнее, јаје на око мо'ш испећ' на глави. Био сам вам ја матурант даавних година, али се сећам ко да је јуче било. Тад сам сматрао да је школа била толико непотребна да не вриједи наших дугих и мучних путовања. Тек када сам писац постао, схватио сам, болан, колико је школа важна и да се мора учит' ако хоћеш да постанеш нека позната фаца.

Водитељ: Хвала Вам Амаре што сте свој део живота поделили с нама. Сада ћемо чути како овај дан изгледа у Америци од наше драге Беле. Какво је Ваше искуство?

Бела: Хај евриуан! Зовем се Бела. Долазим из Амррика! Од моје матурра није пуно времена. Ја била матурант пре четири јир, година. То је незаборравно искуство, бјутифул, прелепо. Тад ја избацила моја прва сингл, песма. Зове се: „Скул из овр“. Сви су лудовали, била парти журка, екстра. После ове песма ја инспирисана написати још песама. Мој живот се променити тад. То је то што имам рећи. Ја спремила говор за ова емисија. Не замерити на мистејкс, грешкама.

Водитељ: Хвала Бела. Не замерамо, била си одлична. Показала си нам кроз твоју причу да се ствари неочекивано мењају. Сад нам је на реду Клара. Какво је твоје искуство из школе?

Клара: Бонжур! Жмапел Клара. Ја сам одувек хтела да будем модна креаторка. Када сам још ишла у ла кол, школу, облачила сам се другачије од друге деце. Често сам добијала ннепријатне коментаре. Али ја сам слушала само своје срце и пратила своје снове. Тако сам и постала једна од најпознатијих модних креаторки. Поента моје приче је да ако нешто истински желите, треба да пратите своје срце и снове. На матури сам била у најоригиналнијој хаљини коју сам сама сашила.

Водитељ: Ово је заиста једна прелепа прича. Показала си нам да се вера у себе увек исплати. Емина је такође веома успешна. Како си стигла до тако високог нивоа?

Емина: Хеј ју! Морам признати да је некада, значиии, било толико тешкооно као голи оток, а некада је била у питању и само срећа. На пример једном сам снимала лајв а у кадар ми је упала, замислите ко? Ариана Гранде! Значи да не поверујеш! А ја, пази, то нисам приметила. Приметила сам тек онда када ми је сестра рекла. После тог лајва сам покидала са пратиоцима. Али, у принципу, некад је и тешко доћи до популарности. Ја сам имала срећу, невиђену! Напорно је снимати, али ја некад и једва чекам због лајкова, пратиоца, мис'им капирате?

Водитељ: Да, да схватамо. То су све чари популарности какву ти имаш. Хвала ти на разговору. Драги гледаоци, чули смо разне поучне и занимљиве приче и доживљаје. Сада ћемо чути и једну озбиљну, поучну причу од руског војника Олаха.

Олах: Привјет! Када сам био при завршетку 8.разреда, спремао се рат. Војска је скупљала људе који су се добровољно пријављивали. Ја сам се пријавио! Осим мене није било пуно добровољаца. Било је страшно. Видео сам разне ужасе. Срећом, није дуго трајало. Кад се завршио рат, задржали су ме у војсци. И тако сам остао у војсци до дана данашњег дана.

Водитељ: Последње хвала и Вама. Свака част на храбрости. Драги гледаоци, ово је била последња прича за данас. За крај емисије, гости ће добити поклоне од нашег спонзора. У питању су робот-апарати за свакодневну употребу.

Спонзор: Hi everyone! Now I am here to introduce our sponsor. I present Robot Dent. It is different from humans. Good at everything. She does housework. Think for you. A device of the modern age. Everyone in the house should have it. It is help for the old, young and schoolchildren. When the parents are at work, he helps the children do their homework... Ма тешко ми је ово да читам кад није

написано на српском. Лепо је наш Вук С. Караџић говорио: „Пиши као што говориш, читај као што је написано!“

ЗАВЕСА

4. Часови које смо држали уместо учитељице, а у којима смо уживали.
5. Друштвене игре које смо осмислили у групама а чија је тема градиво 4.разреда и играли смо их на часовима грађанског васпитања пред крај школске године.

6. Наше приредбе које смо осмислили за крај првог и другог полугодишта.

Наши ликовни радови

Знамените личности наше историје

Музеј на отвореном –Тршић и Сирогојно

Птица- сенчење

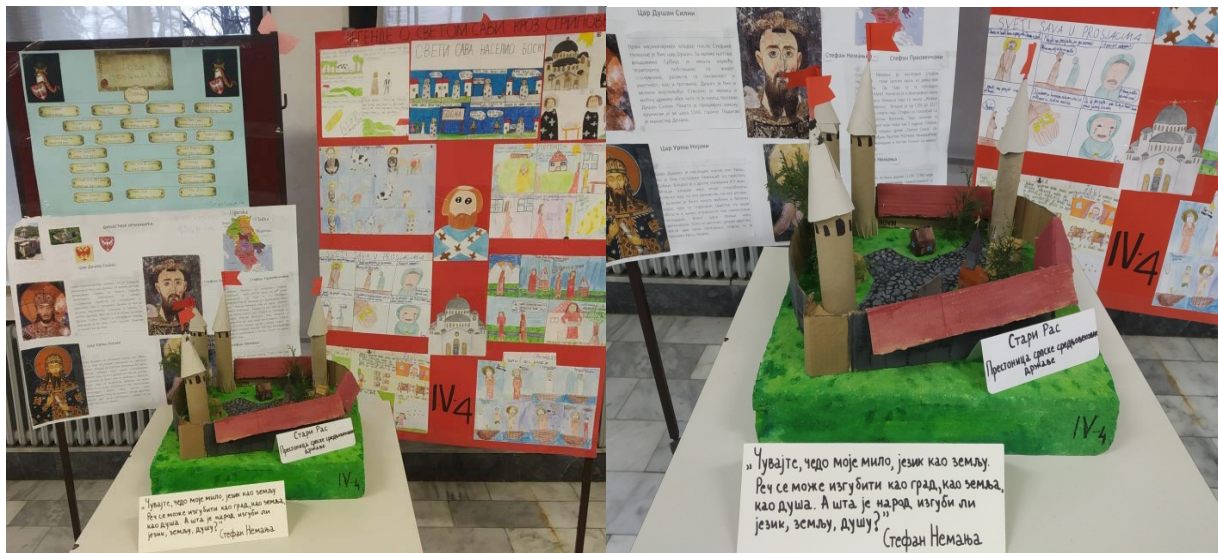
Весници пролећа – мозаик, витраж и колаж

Пролећно дрво уз помоћ кокица

Правили смо мекету Старог Раса, пројектне радове на тему лоза Немањића, династија Немањића и легенде о Светом Сави које смо представили кроз стрипове.

Лектуру смо представили кроз илустрације а некад уживали уз кокице и филм.

Припремали смо поклоне за 8.март нашим дивним мамама.

На црном папиру смо кредом цртали дворац из маште

Зимска идила из кутије за ципеле

Наше освојене награде у току четвртог разреда

1. Ђорђе Тодоровић и Миња Трујкић

У оквиру такмичења које је организовано преко школе тј. Министарства просвете, наш понос логичког закључивања и решавања задатака из математике су Миња и Ђоле! Дакле, поред тога што су на школском такмичењу из математике били драстично бољи од свих ученика по броју остварених поена, на општинском такмичењу су освојили Ђоле другу награду а Миња трећу, док су на градском такмичењу заменили места па је Ђоле освојио треће место, док је Миња освојила друго место. Али морамо споменути, да је Ђоле заиста урадио тај тест за сигурно прво место, али нису хтели да му признају један задатак. За нас су они свакако победници оба такмичења . Поносни смо на њих!

2. **Ивона Станојевић** – освојила 1. место на такмичењу из плеса. Све похвале за таленат, игру и музикалност!
3. **Теодора Златановски** – освојила такође 1. место на такмичењу из плеса на почетку првог полугодишта 4. разреда. Браво!
4. **Вук Видојевић** – освојено неколико турнира у такмичењу из фудбала, међу последњима је био турнир у Италији, освојено 1. место. Наш талентовани фудбалер. Поносни на његову изванредну игру!
5. **Лазар Рибаров** – освојено 1. место у турниру из фудбала. Такође таленат и изврстан играч.
6. **Нађа Аговски** – освојене бројне награде у атлетици из различитих дисциплина, последње забележено 1. место у трци на 50м. Најбржа и најспретнија наша Нађица!
7. **Влада Вукасановић** – освојено 1. место у рвању. Одлично!
8. **Нера Матијашевић** – освојено 2. место на такмичењу из свирања флауте. Браво!
9. **Теодора Тишма** – освојено 2. место на такмичењу из свирања флауте. Браво!
10. **Ксенија Селаковић** – освојено 1. место на такмичењу из свирања флауте. Браво!
11. **Нина Перић, Теодора Тишма, Миња Трујкић, Нера Матијашевић, Ксенија Селаковић, Огњен Трујкић и Ђорђе Тодоровић** – освојено 1. место у турниру у одбојци. Све похвале!
12. **Теодора Златановски** – освојено 3. место у турниру у одбојци. Браво!

НАЈБОЉИ ДРУГ/ДРУГАРИЦА МЕСЕЦА ОДЕЉЕЊА IV -4

Ред. бр.	Име и презиме ученика	Септ	Окт	Нов	Дец	Јан	Феб	Март	Апр	Мај	Јун
1.	Нађа Аговски										
2.	Вук Видојевић										
3.	Влада Вуксановић										
4.	Лука Голубовић										
5.	Алекса Ећимовић										
6.	Теодора Златановски										
7.	Вишња Јовановић										
8.	Дуња Клебечко										
9.	Ника Ковачевић										
10.	Катарина Кожегинац										
11.	Тара Константиновић										
12.	Вукашин Крстић										
13.	Мија Леген										
14.	Нера Матијашевић										
15.	Јован Милановић										
16.	Душко Милић										
17.	Данило Милошевић										
18.	Нина Перић										
19.	Михаило Рајак										
20.	Петар Рајилић										
21.	Лазар Рибаров										
22.	Ксенија Селаковић										
23.	Ивона Станојевић										
24.	Теодора Тишма										
25.	Ђорђе Тодоровић										
26.	Миња Трујкић										
27.	Огњен Трујкић										

Бирали смо најбољег друга или другарицу месеца на основу тога колико је спреман да помогне својим другарима у току месеца, колико добрих дела учини, лепих речи каже и да се по понашању и делима издвоји као модел другима.

Проглашење победника је било на крају сваког месеца.

Награда за сваког ко је изабран за најбољег друга или другарицу месеца је да изабере са ким ће да седи у клупи наредног месеца.

Честитамо свима који су сваки од ових месеци учинили посебним по неком добром делу по ком су се издвојили.

УСПОМЕНА НА НОВОГОДИШЊУ ПРИРЕДБУ

Добро вече драга публико! Добро нам дошли!

Идеја ове приредбе коју смо Вам припремили заједно са нашом драгом учитељицом Маријом Петковић настала је током једног од часова драме, хора и оркестра. Дошли смо до закључка да сав наш труд у којем смо, свакако, уживали може да спасе некоме живот. У овом времену које нам доноси много болести, а од кога не можемо побећи, остаје само вера у Бога и наша добра дела која можда могу спасити свет од страдања. Будимо хумани, помозимо увек кад смо у прилици, јер здрав човек има стотину жеља, а болестан само једну. Сигурни смо да се добра дела двоструко враћају. Не дозволимо да нам млади животи одлазе ако то већ, на било који начин можемо да спречимо. Хвала вам што сте дошли у оволиком броју! За дечака Огија!

1. Уживаћете у нашем програму! А програм ћемо започети са нумером која никог не оставља равнодушним! Песма се зове: „Не ругај се“, Делта ФОНДАЦИЈЕ. Изволите.

2. А сад ћемо Вам унети мало празничног духа кроз представу: „Новогодишње чудо“. Уживајте!

3. Један велики писац је рекао: „Морамо сматрати изгубљеним сваки дан који нисмо плесали бар једном.“ А ви, драги гледаоци, управо ћете видети једну плесну тачку коју су нам припремиле наше вредне другарице, Мија и Нина. Заплешимо!

4. Уз плес иде и игра нотама. Послушајмо извођење „Ноћне музике“ коју ће нам одсвирати на клавиру наша другарица Ксенија. Уживајте!

5. Празници нам стижу, а са њима и новогодишња бајка, којој се, ми, деца неизмерно радујемо. Сада ћете чути разговор како тече између оних који нам спремају поклоне а живе на Северном полу.

На далеком Северном полу,
где снег веје и ветар дува,
живи један белобради дека
и писма целе године чува.
Његове санке су летеће кочије,
у њих је упрегнуто осам ирваса,
свима је Рудолф најпознатији,
јер он је ирвас црвеног носа.
Деда живи са госпођом Мраз
и има фабрику играчака,
у њој раде у три смене,
чете вредних патуљака.
Открићемо сада тајну
коју ћете чути сви:

Деда Мраз је њему име
поклоне нам доноси.

ДЕДА МРАЗ:

Баш је ово писмо занимљиво
слушај бако, па ми кажи нешто,
да ли ми се само тако чини,
ил' је ово дете врло вешто.

„Драги Деда Мразе,
зовем се Никола
добар сам фудбалер,
иде ми и школа.

Што се школе тиче
у њој имам све,
а за фудбал тражим,
нове копачке.

Нека буду зелене,
са сребрним знаком,
а поносио би' се
и капитенском траком.

Такве копачке има
Кристијано Роналдо,
а он је мој идол
носићу их радо.

Траку морам заслужити
али бићу вредан,
на свакој ћу утакмици
дат голова седам.

Молим тебе драги Деда
испуни ми жељу,
па ћу Нову годиницу
дочекати у весељу.

БАБА МРАЗИЦА:

То је један добар дечак
што се спортом бави,
копачке му зато носи
да игра на трави.

Да је више такве деце
све би другачије било,
зато жељу испуни му,
да му буде мило.

РУДОЛФ:

Добро вече, добри људи,
носим из даљине писмо,
хоћу и ја да помогнем,
да никоме дужни нисмо.

„Добри Деда Мразе,
Имаш лепо име.

Ја те молим, обрадуј ме,
барем ове зиме.
Ја сам Деда мали Тома,
имам свога брата,
њега драги деко воле
и мама и тата.
Мене овде к'о да нема
нико ме не воли,
стално стојим ја по страни
то ме страшно боли.
Брат мој живи као принц,
стално се шепури,
чим му нешто право није,
одмах се надури.
Донеси у кућу правде
и пуно љубави,
а Тома твој никад неће
то да заборави.

БАБА МРАЗИЦА:

Ово дете баш је тужно
како да му помогнемо?
Све његове илузије
не смемо да разбијемо!

ДЕДА МРАЗ:

Да сам нека добра вила
ја бих њему љубав дао,
ал' овако то не могу,
шта ћу бако, јао, јао?!

БАБА МРАЗИЦА:

Смисли нешто! Потруди се!
Ти му мораш љубав дати!
Онда ће се сваког дана,
мали Тома радовати.

ДЕДА МРАЗ:

Бако моја, баш сам глуп,
музика је права ствар,
добром Томи ја ћу дати
малу хармонику на дар.
Нека учи он да свира
и проводи време тако,
песма ће му душу лечит'
то ће барем бити лако.

РУДОЛФ:

Ево једно лепо писмо,
писало га скромно дете,
мали Јоца он се зове
и препун је сете.:
„За тебе сам чуо Деда Мразе,

сваке године долазиш код кума.
Решио сам да ти се обратим,
кућа ми је близу главног друма.
Мој тата је један човек крути,
навикао само је да ради
и у тебе деко не верује,
да ти пишем он ми стално брани.

ДЕДА МРАЗ:

Има много чудних родитеља,
својој деци убијају наде,
нису свесни како то утиче
и да ништа добро тад не раде.
Читај даље верни мој Рудолфе,
шта год треба ми ћемо му дати,
нека буде задовољан Јоца,
нек' покаже свом неверном тати.

РУДОЛФ:

Деда Мразе ја те молим
да прочиташ писмо ово,
да донесеш свима радост
и поклониш нешто ново.
Ја се деда Анђа зовем
и за себе ништа нећу,
носи поклон другој деци,
која не знају за срећу.
На свету је много таквих
који празник не празнују
чије су трпезе празне
и ничем' се не радују.
Моја мама увек спрема
за празнике много хране,
па је даје коме треба
за наше благодане.
Она ме је научила
да је срећа када дајеш
када делиш са другима,
јер кроз добра дела трајеш.

ДЕДА МРАЗ:

Ове речи срце пише
и истина у њима је:
срећа није узимати
већ је срећа кад се даје.
Позваћемо све куваре,
сластичаре, све трговце,
све фармере и месаре,
повртаре и воћаре
да се они сви удруже
да спремимо много хране

и да нико не гладује
барем у празничне дане.

ПРИПОВЕДАЧ:

Пуно вредних помоћника
добри Деда Мраз наш има
и поклоне свима носи
иако је хладна зима.
Сви су сада задовољни
и пуна су срца,
на скоро свака врата
Деда Мраз наш куца.
Поклон треба заслужити
чистим срцем и учењем,
поштовањем старијега,
добром вољом и стрпљењем.
Санке језде кроз мећаву,
Рудолф нама децо стиже,
припазите на владање,
добри дека све је ближе.

6. После ове дивне приче, следи музика коју ће нам извести Нера и Теодора дуетом на флаутама. Послушајмо их!

7. Сада ћу вам прочитати како је уопште настала честитка коју пишемо неком честитајући му на тај начин Нову годину:

Мала историја новогодишње честитке

Прве честитке за Нову годину и Божић појавиле су се у Енглеској како би се охрабрили људи да у што већем броју користе поштанске услуге које су тада биле мало коришћене. Честитке су имале шарену слику у средини која је обично показивала срећну и насмејану породицу како ужива у богатој трпези. Текст је гласио кратко и јасно: „Срећни новогодишњи и божићни празници!“. Током времена честитке су мењале свој изглед. На њима је најчешће приказана јелка, снег, зелене шуме, Деда Мраз, санке и ирваси. Они који су мало вештији и креативнији, често праве и ручно рађене честитке које су савршен поклон за драге људе. Не треба да прекидамо ову традицију, већ наставимо да шаљемо честитке својим најдражима и пожелимо им сваку срећу и сву радост овог света!

8. И за крај, отпеваћемо Вам песму: „Новогодишња честитка“. Хвала Вам на пажњи и лепом дружењу!

На крају првог полугодишта сумирали смо време проведено заједно и пожелели за даље:

„Учитељице, свиђа ми се код Вас то што смишљате многе ствари за нас да би нас усрећили. Желео би да идемо на екскурзију на више дана, на неку планину.“

„Мени се свидело то што сте сасвим коректни према нама и баш нас лепо спремате за следеће разреде. Свиђа ми се то што дајете таман домаћег. Од када сте ви учитељица све ми је лакше да учим и да читам. Волео бих само да је одељење зрелије као нпр. Лука, Вукашин и Влада да мало буду зрелији. Желео би да идемо у Шумице на слободну активност.“

„Драга учитељице, не бих код Вас ништа променила. Много ми се свиђа код вас јер добро предајете и домаћи који нам задате много брзо урадим. Свиђа ми се то што нас водите свуда са вама. Волела бих да идемо где год ви пожелите.“

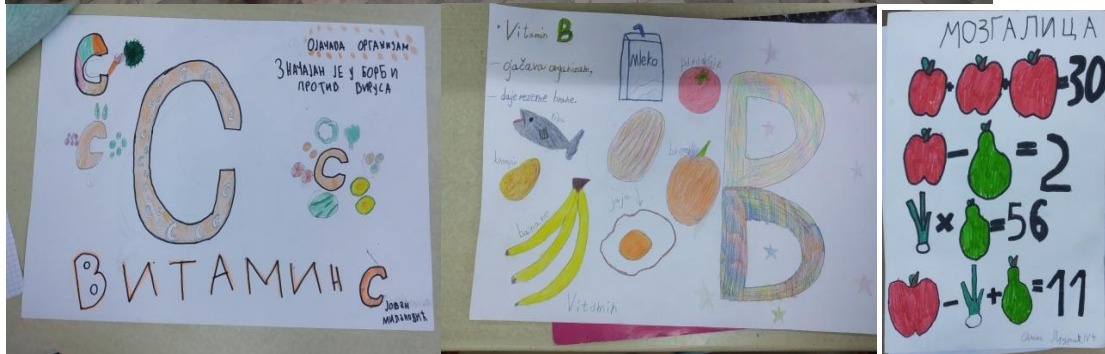
„Волим код вас то што нам испуњавате све наше жеље и што желите увек да останете после часова да причамо и да се дружимо. Волела бих да идемо на више дана у другу државу.“

„Ништа не бих мењала, желим да све остане овако. Ви сте јако добра и занимљива учитељица. Волела бих да нам budete учитељица и у петом разреду.“

„Ви сте најбоља учитељица коју смо ми икада имали. Много сте добри и ви се стварно много трудите да би нама било лепо зато вам захваљујем. Волела бих да идемо на неку планину, на пример Копаоник, а за лето да идемо на ливаду да се сви заједно дружимо и смејемо.“

ДОГАЂАЈИ КОЈИ СУ СЕ ДЕСИЛИ У ШКОЛИ И ВАН ШКОЛЕ

Дан здраве хране – припремили смо мозгалице, ребусе, као и маске које смо изложили у холу школе тако што смо за свако воће или поврће осмислили по један стих и на тај начин представили храну у коју смо се „прерушили“..

Дан кућних љубимаца – у холу школе смо представили своје кућне љубимце и радове о њима.

На часу ликовне културе смо правили колаче за Новогодишњи базар и то је био догађај за нас.

Новогодишњи базар

Новогодишња приредба у кино сали

Наше три тачке за Савиндан – скеч Свети Сава и властелин, рецитација „Каж мени мила нано“ и песма „Не ругај се“. Све смо одушевили и добили најбоље коментаре за наступ.

Новогодишња журка за крај првог полугодишта и пред Нову годину.

Посетили смо позориште Академију 28 и погледали две представе – једну у првом полугодишту „Деда Мраз на крововима Париза“ и другу у другом полугодишту „Ко природу прља има да надрља“.

Ишли смо на полудневни излет на Авалу и дивно се провели.

Неколико пута смо отишли и на слободне активности у Шумице и лепо смо се играли.

Јун је месец којег ћемо највише памтити!

Излет- Бојчинска шума

Биоскоп – гледали смо филм „Мала сирена“

Посетили смо ресторан „Бердан“ јер смо сазнали да ту има много добар сладолед!

А онда је уследила наша дивна завршна приредба 13.6.2023.године где смо просто заблистали!

Сутрадан смо правили журку за крај школске године.

Ишли смо на Калемегдан и у Етнографски музеј

Посетили смо и огледно добро „Мали Дунав“

Кад порастем бићу...

Нађа Аговски - атлетичарка

Вук Видојевић - фудбалер

Влада Вуксановић – боксер или рвач

Лука Голубовић - фудбалер

Алекса Ећимовић - историчар

Теодора Златановски – учитељица и плесачица

Вишња Јовановић - ветеринар

Дуња Клебечко - ветеринар

Ника Ковачевић - јахач

Катарина Кожегинац – наставница енглеског језика

Тара Константиновић – учитељица и маникир

Вукашин Крстић – фудбалер и

Мија Леген – фризерка и декоратер рођендана и журки

Нера Матијашевић – волела бих да се бавим музиком

Јован Милановић - програмер

Душко Милић - фудбалер

Данило Милошевић – голман и програмер

Нина Перић – одбојкашица и учитељица

Михаило Рајак – пилот и боксер

Петар Рајилић – возач трамваја

Лазар Рибаров - фудбалер

Ксенија Селаковић – одбојкашица

Ивона Станојевић – педијатар и музичарка

Теодора Тишма – ветеринар

Ђорђе Тодоровић – одбојкаш и програмер

Миња Трујкић -учитељица

Огњен Трујкић – војни пилот

Завршна приредба за крај четвртог разреда

Добро вече драге наше породице, рођаци, пријатељи, другари и учитељице. Добродошли на нашу приредбу коју смо дуго и стрпљиво спремали. Ту смо да вас забавимо и да обележимо крај једног периода од 4 године и почетак нових изазова, знања и авантура. Хвала свим учитељицама које су биле уз нас претходне четири године. Остаћете нам у лепом сећању. Спремили смо за вас богат програм у којем ћете, сигурни смо, уживати.

1. Као што свака важна свечаност у земљи почиње химном, тако ћемо и ми да започнемо ово наше чаробно вече са химном нашег одељења. Послушајте!
2. Хвала. Да би најавили следећу тачку, треба рећи нешто о позоришту. Позориште је огледало наших живота исказаних на духовит начин. Глумци се не труде да буду бољи једни од других, већ да буду бољи од самог себе. Ми смо то постали захваљујући нашој учитељици а сада бисмо вам се представили са једним драмским текстом који се зове „Мирко-Немирко“. Припремите дланове!
3. Хвала драга публико. Један уметник је давно рекао: „Дете почиње да пева пре него што проговори, да плеше пре него што прохода. Музика је у нашим срцима од самог почетка.“ Па када је тако, заплешите и ви уз музику и наше разигране плесачице.
4. Наш познати и славни Ханс Кристијан Андерсен је рекао; Тамо где речи не вреде, музика проговара.“ Свакако да ћете остати без текста кад чујете наше талентоване другарице како свирају флауте. Одморите уши уз леп звук флаута!
5. Наша другарица Миња је припремила рецитацију од Мирослава Мике Антића а песма коју ће вам рецитовати зове се „Шашава песма“. Охрабримо је аплаузом!
6. Како ви прослављате славу? Вероватно у кругу породице, негујући традицију. Ево и ми ћемо тако уз драмски текст који се зове „Слава“, Дејана Алексића. Молим, један аплауз!
7. Дечји плесови и народна кола обилују разноврсним богатством корака, покрета и ритмова, а физичка активност током њиховог извођења има изузетан значај на дечји организам. Због тога смо и ми изабрали једну дивну народну песму уз коју ћемо заиграти а која се и зове тако „Дивна, Дивна“. Па да почнемо!
8. Након игре, следи драмска пауза. А након ње, следи драма какву још нисте могли да видите! А зашто нисте? Па зато што је то оригинално наше дело које су осмислиле другарице из нашег одељења а које вечерас премијерно изводимо само за вас. Будите почаствовани и погледајте представу „Крај школске године“!
9. Каријера се рађа у јавности а таленат у тајности. Неки од наших другара желе да вам повере њихове тајне кроз своје умеће и таленте. Видећете изузетног свирача на металофону, наше гимнастичарке, фолклорашице и нашег експерта у слагању рубикове коцке. Поздравимо их аплаузом!
10. Бранко Коцкица има једну дивну песму чије речи често спомињемо и певамо а оне гласе: „У свету постоји једно царство у њему царује другарство. У њему је све лепо, у њему је све нежно. У њему се свет радује.“ Вечерас је и наша тема другарство и песма коју ћемо вам отпевати од Љубивоја Ршумовића се баш тако и зове „Другарство“.

Драга публико, наши најдражи, хвала вам што се увеличали наше посебно вече вашим присуством. Дошли смо до краја овог незаборавног догађаја који је устрептао многа, овде, присутна срца. Играли смо и певали баш у том ритму. Дошли смо до закључка да хтели или не морамо одрасти, морамо сазрети, морамо даље наставити. Ово је само још једно поглавље у нашим животима које нас је научило да стекнемо радне навике, да будемо толерантни једни према другима и да се уважавамо, да морамо штити једни друге како би нас поштовали и више ценили кад нас упознају тамо, једног 1. септембра 2023. године. Пуни смо елана за нова освајања срца кроз наша знања и труд. Верујте у нас и будите наша подршка као и до сад. Ми ћемо то оправдати! Наше одељење – велика породица! Желимо вам пријатан остатак вечери.

НАШИ БИСЕРИ

1. Други дан након почетка нове школске године, учитељица на пракси разговара са ученицима на часу српског језика о њиховим омиљеним књигама које су ученици прочитали до сад. Поставља питање Вукашину: „Шта ти волиш да читаш?“ Вукашин одговора: „Књиге.“
2. Час математике – Учитељица: „Како се назива први број у операцији множења?“ Лазар: „Множилац.“
3. Час српског језика – У току је иницијални тест. Нина предаје свој рад. Учитељица погледа рад и пита: „Зашто ниси у другој реченици подвукла именице, глаголе и придеве?“
Нина: „А и то треба?!“
4. Додатна настава – Решавамо сложене задатке на табли. Нина пуна самопоуздања: „Тај задатак? Не видим никакав проблем!“
5. Природа и друштво – Учитељица: „Шта спада у удубљења?“
Лазар: „Рупе.“
Учитељица: „Која четири годишња доба имамо?“
Душко: „Божих, ...“
6. Српски језик – Учитељица: „Реците ми неку заједничку именицу на слово „г“.“
Лука: „Гумица! Како сам паметан!“
„А заједничка именица на слово „л“? То имате сви код себе.“
Лука: „Па знаам! Гумицу!“
7. Лука: „Могу ли да бацим папире у канту?“
Учитељица: „После часа.“
Лука узима папире и ставља у џеп.
8. Час српског језика – Учитељица: „Како се називају становници Ваљева?“, Вукашин: „Ваљеванци.“
9. Час грађанског васпитања – Причамо о УВ зрачењу. Учитељица: „Како Сунце штети човеку, на који начин?“
Данило: „Тако што Сунце пада на нас.“
10. Учитељица: „Ко лети сатима у ваздуху?“
Влада: „Па лав.“
11. Српски језик – Учитељица: „Шта носимо кад је време хладније?“
Лука: „Перје.“
12. Српски језик – Учитељица: „Које послове обављамо у време јесени?“
„Спремамо се за зимски сан.“

13. Учитељица пише наслов на табли: Дељење вишецифреног броја...У том тренутку Влада је кинуо. Огњен: „Учитељице, изгледа да је Влада алергичан на дељење.“
14. Учитељица: „ Како се зове резултат у операцији дељења?“ Влада: „Збир.“
15. Влада чита домаћи задатак. Наводи информације о писцу које је пронашао на интернету код куће.
Чита: „Место рођења: САД. Учитељица: „Сад? Мислиш ЕС А ДЕ?“ Влада: „Па не, мислим, сад је рођен.“
16. Теодора Т. објашњава Влади четвртину с тачком. „Четвртина траје један откуцај а тачка пола од тога. Колико је пола од 1?“ Влада: „Пола један.“
17. Влада: Учитељице урадио сам домаћи али ми је мама мало помогла. Учитељица прилази и види само текст задатка који је исписан другачијим рукописом од његовог. Па где ти је урађен домаћи? Па ја сам мами диктирао текст задатка а она је писала. Мислио сам да је домаћи само да напишемо задатак.
18. Неко од ученика је кинуо. Вишња: „Пис маца здрава...“
Лазар озбиљним тоном: „Дај, Вишњаа, нисмо мала деца.“
19. Теодора З. држи час српског језика. Издиктирала је биографију о сликараки Деси М. Керечки. Теодора З.: „Запишите питања, да видимо шта сте запамтили.“ Миња: „Па прочитаћемо из свеске.“ Теодора: „Затворите свеске!“ Лука: „Па где ћемо онда да пишемо?“
Теодора: „Бићеш избачен са часа!“ Лука: „Екстра.“
20. Данило пише по табли рачуна запремину квадра. Ксенија: „Запремина се обележава са латиничним V, а не Y. Данило: „Па ово и јесте запремина V.“ „Али личи на ипсилон, исправи.“ Данило брише па поново напише. Ксенија: „ Џабе, и даље је ипсилон.“
21. Премештам Лазара у другу клупу да не би причао са Луком. Лука: „ Па сад може са Душком да прича.“ Лазар: „Ја с Душком никад нисам ни причао.“
22. Мали одмор. Почине пљусак. Многи одлазе на прозор. Влада се нагиње и трља косу. Учитељица: „ Влаго склони се са прозора, опасно је.“ Ученици: „ Чекајте док испере косу, насапуњао ју је сапуном.“
23. Мија: „Ја никад нисам недошла у школу због контролног или одговарања.“
24. Час српског језика – Пишемо реченице и учимо о атрибуту. Учитељица: „Лепе девојчице приметише...“ Неколико девојчица у глас: „Вука!“

Памтићемо нашу учитељицу Марију по томе што:

-научили сте нас шта је то другарство, лепо понашање и хумор.

-увек сте насмејани, подржавате ме и имате добре идеје.

-памтићу Вас по томе што сте били једина учитељица која се бавила са нама и са мношћом пошто сам стидљива и ни једна друга није то радила и што сте нас увек водили у Шумице.

-памтићу Ваше мудре савете и што сте ме научили како да постанем добар човек.

-памтићу моју учитељицу Марију по томе што је свима редом помагала и охрабривала нас. Научила нас је да верујемо у себе и да се добре намере увек исплате.

-од Вас сам научила како да постанем стрпљивија, паметнија и боља особа. Памтићу Вас по вашим најбољим саветима, прелепим гласом и најлепшим осмехом.

-остаћете ми у памћењу по томе што сте веома креативни и што имате предобре идеје. Од вас сам научила веома важну ствар, а то је да увек треба помагати другима, бити хуман и племенит човек.

-памтићу Вас по доброти и љубави према нама. Научио сам од Вас да будем добар дечак и да учим редовно.

-увек сте нам говорили да треба да будемо сложни, као породица. Од Вас сам научила да никад не одустајем и да више верујем у себе.

-од Вас смо научили да будемо креативни, да развијамо машту и да пишемо саставе. Памтићу Вас по томе што имате пуно стрпљења, што сте нам давали пуно шанси и увек стајали уз нас у тешким ситуацијама.

-пре свега, захвална сам Вам на многобројним саветима, увек сте нас саслушавали и помагали и тиме нас научили свему у животу. Остајали сте у школском дворишту дружећи се с нама а не са другим, одраслим људима. Ви сте одлична учитељица и дивна особа.

-од свих учитељица, Ви сте се највише посветили нама и учинили много за наше одељење. Трудили сте се да нас усрећите. Научила сам од вас да верујем у себе.

-због вас, ја имам боље особине. Научили сте ме да поштујем друге више, да се социјализујем више и да се не стидим. Од вас смо научили много животних лекција.

-уматићу Вас по Вашем предивном осмеху и добром хумору. Научили сте нас да будемо хумани, да будемо сложни, да редовно радимо домаће задатке, да читамо лектире и да се трудимо да не осуђујемо друге већ да похвалимо лепим коментарима.

-ја ћу своју учитељицу памтити по доброти, лепим објашњавањем задатака и лепом држању говора о проблемима у одељењу. Код учитељице сам научио да се лепо изражавам.

-научила нас је да будемо сложни, да се поштујемо и подржавамо. Увек је ведрост и духовитост. Ту је да нас посаветује и саслуша. За све нас била је и више од учитељице.

-памтићу учитељицу јер ми је улепшала детињство и биће ми урезана у срцу до краја живота.

1. Zlo ne postoji

Jednog dana profesor na fakultetu je odlučio da sa studentima započne raspravu. Pitao je:

- Da li je Bog stvorio sve što postoji - studenti su u glas rekli da jeste.

- Baš sve? - pitao je profesor.

- Da, sve - bio je odgovor studenata.

-U tom slučaju, stvorio je i zlo, zar ne? Jer, zlo postoji - rekao je profesor.

Studenti su začutili, nisu imali odgovor na to pitanje.

Profesor je bio oduševljen jer je pokazao da je vera samo mit.

Odjednom, jedan student je podigao ruku i pitao:

- Mogu li ja nešto Vas da pitam, profesore?

- Naravno - odgovorio je profesor.

- Da li postoji hladnoća?

- Naravno, kolega. Zar nikad niste osetili hladnoću?

- Zapravo, profesore, hladnoća ne postoji! Prema onome što smo učili iz fizike, hladnoća je odsustvo toplote. Može se samo posmatrati da li objekat ima i da li predaje energiju i svoju toplotu na druge objekte. Bez toplote, predmeti su inertni, ne reaguju. Znači hladnoća ne postoji. Mi smo stvorili termin HLADNO da bismo objasnili odsustvo toplote - rekao je student, a zatim je upitao:

- A da li postoji tama?

- Ona isto postoji - rekao je profesor.

- Opet grešite, gospodine. Tama je potpuno odsustvo svetlosti. Možemo proučavati svetlost i osvetljenje, ali ne i tamu. Nikolsova prizma pokazuje mnoštvo različitih boja na koje se svetlost razlaže u zavisnosti od talasne dužine. TAMA je termin koji smo mi stvorili da objasnimo potpuno odsustvo svetlosti.

I konačno, student je pitao:

A zlo, profesore, da li postoji zlo?

Profesor je ćutao.

Student je nastavio:

- Bog nije stvorio zlo! Zlo je odsustvo Boga u čovekovom srcu, ono je odsustvo ljubavi, čovečnosti i vere. Ljubav i vera su kao toplota i svetlost. Oni postoje. Njihovo odsustvo dovodi do zla.

Sada je profesor začutao.

Student se zvao Albert Ajnštajn.

2. Poučna priča o besu

Bio jednom jedan dečak koji je imao lošu narav. Otac mu je dao punu kesu eksera i rekao mu da svaki put kad pobesni i izgubi kontrolu nad sobom zakuca jedan ekser u ogradu. Prvog dana dečak je zakuca trideset sedam eksera u ogradu. Tokom sledećih nekoliko meseci dečak je naučio da se kontroliše i broj zakucanih eksera se smanjivao. Otkrio je da je lakše kontrolisati svoju narav nego zakucavati eksere. I tako je došao dan kada nijednom nije pobesneo. Otac mu je tada rekao da svakog dana iz ograde kleštima izvuče jedan ekser. Dani su prolazili i jednog dana dečak je saopštio ocu da je izvadio sve eksere iz ograde. Otac je poveo dečaka do ograde i rekao mu: „Kada u besu kažeš nešto, to ostavlja ožiljak na nečijem srcu, nalik na ove rupe na ogradi.“

3. Priča o ocu i sinu

Čovek se vratio s posla kasno, umoran i nervozan da bi našao svog petogodišnjeg sina kako ga čeka na vratima.

SIN: "Tata, da te pitam nešto?"

OTAC: "Da, naravno, reci, šta je?"

SIN: "Tata koliko zarađuješ na sat?"

OTAC: "To se tebe ne tiče. Zašto me to pitaš?"

SIN: "Samo sam želeo znati. Molim te reci mi, koliko zarađuješ na sat?"

OTAC: "Ako već moraš da znaš, zarađujem 50 dolara na sat"

SIN: "Oh, dečak uzdahnu spuštene glave.

SIN: "Tata, molim te, možeš li mi pozajmiti 25 dolara?"

OTAC: (bio je besan) "Ako je jedini razlog što me pitaš da ti pozajmim 25 dolara taj da možeš kupiti nekakvu igračku ili sličnu besmislicu, tada se okreni i idi prano u svoju sobu i razmisli zašto si tako sebičan. Ja ne radim svaki dan za takve dečije gluposti."

Dečak je tiho otišao u sobu i zatvorio vrata. Čovek je seo i postao još ljući zbog dečakovog pitanja... Kako se usuđuje pitati takva pitanja samo da bi dobio novac? Nakon nekih sat vremena, malo se smirio pa razmislio. Možda mu je nešto stvarno trebalo za tih 25 dolara... stvarno ne pita često za novac. Čovek je otišao u dečakovu sobu i otvorio vrata.

OTAC: "Jesi zaspao, sine?"

SIN: "Ne tata, budan sam"

OTAC: "Razmišljao sam... možda sam bio prestrog prema tebi malopre. Imao sam težak dan i iskalio sam se na tebi. Evo ti 25 dolara koje si tražio"

SIN: (uspravi se i s osmehom reče) "Oh hvala ti tata". Tada posegnuvši ispod jastuka, izvukao je snop zgužvanih novčanica. Kada je vidio da dečak već ima novac, opet se počeo ljutiti. Dečak je polako izbrojao svoj novac i pogledao oca.

OTAC: "Zašto si tražio još novca, ako ga već imaš?" planu otac.

SIN: "Zato što nisam imao dovoljno, a sada imam" odgovori dečak . Otac i dalje besan...

SIN: "Tata sada imam 50 dolara. Mogu li kupiti sat tvog vremena? Molim te, dođi sutra kući sat vremena ranije. Želim večerati s tobom."

Otac je bio slomljen. Zagrljio je sina i molio za oprostaj.

4. Priča o učitelju

Starac sedi u parku, prilazi mu mladić koji ga pita:

„Da li me se sećate?“

A starac kaže da ga se ne seća. Tada mu mladić kaže da mu je bio učenik, a učitelj pita:

„Šta radiš, čime se baviš u životu?“

Mladić odgovara:

„Pa, postao sam učitelj.“

„Ah, divno, poput mene?“ reče starac.

„Pa da. U stvari, postao sam učitelj jer ste me inspirisali da budem poput vas.“

Starac, radoznao, pita mladića kada i kako je odlučio da postane učitelj. A mladić mu ispriča sledeću priču:

„Jednog dana je ušao moj drug, takođe učenik, sa lepim novim satom, a ja sam odlučio da ga želim i ukrao sam ga, izvadio sam mu sat iz džepa“, reče mladić i nastavi:

„Ubrzo nakon toga, moj drug je zapazio da mu je sat nestao i odmah vam se požalio.“

Onda ste došli u učionicu i rekli:

„Ovom učeniku je danas ukraden sat tokom nastave. Ko god da ga je ukrao, molim da ga vrati.“

„Nisam ga vratio jer nisam želeo. Tada ste zatvorili vrata i rekli nam svima da ustanemo i da ćete nas pretražiti, jedno po jedno, po džepovima, dok sat ne bude pronađen. Ali, rekli ste nam da zatvorimo oči, jer biste tražili njegov sat samo ako bismo svi imali zatvorene oči. Tako smo i učinili, i išli ste od učenika do učenika, od džepa do džepa, a kad ste prepipali moj džep, našli ste sat i uzeli ga.

Nastavili ste pretraživati džepove svih nas i kada ste završili, rekli ste da otvorimo oči. Imamo sat. Ništa niste rekli i nikada niste spomenuli tu epizodu. Nikada niste rekli ko je ukrao sat. Tog dana ste zauvek spasili moje dostojanstvo. Bio je to najsramniji dan u mom životu.

Na taj dan kada je moje dostojanstvo spašeno odlučio sam da ne postanem lopov, loša osoba. Nikada ništa niste rekli, niti me izgrdili, ili odveli u stranu da biste mi dali moralnu lekciju, ali jasno sam primio vašu poruku.

Zahvaljujući vama sam razumio šta pravi vaspitač treba da radi. Da li se sećate tog događaja, profesore?“
A profesor reče:

„Sećam se situacije, ukradenog sata, koji sam tražio u džepu svih, ali nisam se sećao vas, jer sam takođe zatvarao oči dok sam ga tražio“

OVO JE SUŠTINA NASTAVE – AKO NEKOGA MORATE PONIZITI DA BI STE GA NAUČILI, NE ZNATE KAKO DA PREDAJETE.

5. Prijateljstvo

Ovo je priča o dvojici prijatelja koji su išli pustinjom.

Putem su se posvađali i jedan je udario drugog.

Udareni se osetio povređenim, ali je ćutke napisao u pesku:

„DANAS SAM DOBIO UDARAC OD SVOG NAJBOLJEG PRIJATELJA.“

Produžili su tako sve dok nisu naišli na jednu oazu gde su se odlučili okupati.

Onaj što je dobio udarac zamalo se nije udavio kupajući se, ali mu je život spasio onaj drugi.

Kad je došao k sebi, urezao je u jednom kamenu:

„DANAS MI JE MOJ NAJBOLJI PRIJATELJ SPASIO ŽIVOT!“

Onaj koji je udario svog najboljeg prijatelja upita:

„Kad sam te udario, poruku si napisao u pesku, a sada je urezuješ u kamen. Zašto?“

Prijatelj mu odgovori:

„Kada nam neko napravi nešto loše to trebamo zapisati u pesku da bi to vetrovi izbrisali, ali kad neko napravi nešto dobro, to trebamo ugravirati u kamen da ga više ništa ne može izbrisati!“

6. Priča o leptiru

Jednog dana, pojavio se maleni otvor na čauri. Čovek je sedeo i gledao kako se leptir nekoliko sati muči da bi izvukao svoje slabašno telo kroz taj maleni otvor. Onda je leptir stao. Zato je čovek odlučio da pomogne leptiru: uzeo je makaze i razrezao čauru. Leptir je sa lakoćom izašao. Čovek je nastavio da posmatra leptira, očekujući da će se svakog trenutka krila otvoriti, povećati i raširiti, kako bi podržala leptirovo telo i osnažila ga. Međutim ništa se nije dogodilo. Leptir je ceo svoj život proveo puzeći okolo sa slabašnim telom i nerazvijenim krilima. Nikada nije poleteo. Čovek uprkos svojoj ljubaznosti i dobrim namerama, nije razumeo da su poteškoće kroz koje je leptir morao proći, izlazeći iz čaure, potrebne, kako bi krv iz tela leptira potekla u krila i kada se oslobodi čaure da bude spreman da poleti.

Ponekad su poteškoće upravo ono što nam treba u životu. Nikada ne bi postali onoliko snažni koliko možemo biti. Nikada ne bi mogli leteti.

Tražio sam snagu... i život mi je dao poteškoće koje su me osnažile.

Tražio sam mudrost... i život mi je dao probleme koje je trebalo rešiti.

Tražio sam bogatstvo... i život mi je dao mozak i telo da mogu raditi.

Tražio sam hrabrost... i život mi je dao prepreke koje je trebalo savladati.

Tražio sam ljubav... i život mi je dao ljude kojima je trebalo pomoći.

Tražio sam usluge... i život mi je dao prilike.

Пословице, загонетке, брзалице и питалице

Пословице

- *Без муке нема науке.
- *Во се веже за рогове, а човек за реч.
- *Дрво се на дрво наслања, а човек на човека.
- *Боље врабац у руци него голуб на грани.
- *Чини добро - не кај се, чини зло - надај се.
- *Ко другоме јаму копа сам у њу упада.
- *Ко рано рани две среће граби.
- *У радише свега бише, у штедише још и више.
- *Испеци па реци.
- *Лепа реч гвоздена врата отвара.
- *Од ината нема горег заната.
- Паметан полако иде, а брзо дође.

Загонетке

- *Мање од зрнца, брже од зеца? (Зеница у оку)
- *Највише зна, најмање говори? (Књига)
- *Звоно, а не звони? (Висибаба)
- *Црвен јарац по кошари скаче? (Језик)
- *Оца нема, мајке нема, а свако јутро се рађа? (Сунце)
- *Бела се роди, зелена одрасте, црвена умре? (Трешња)
- *Ти га ја, ти га ти, ти га нећеш погодити? (Тигањ)
- *Нити га је било, нити ће га бити, а сад је? (Данашњи дан)

Брзалице

- *Миш уз пушку, миш низ пушку.
- *На врх брда врба мрда.
- *Јеси ли ти то ту, јеси ли то ту ти, јеси ли ту то ти?
- *Петар Петру плете плот. Не плети, Петре Петру плот.
- *Црн јарац црном трну врх гризе; не гризи ми црни јарче, црном трну црн врх.

Питалице

Питао магарац ђака. - Па шта ћеш ти бити када непрестано учиш? - Не знам шта ћу бити, али знам да нећу бити магарац.

Зашто ловац зеца тражи? Зато што не зна где је.

Без чега ништа не може бити? Без имена.

Зашто човек иде? Зато што не уме да лети.

Ко је увек сам у својој кући? Пуж.

Какве рибе има највише у мору? Мокре.

Колико има човека на свету? Само четири, јер се преко тог броја каже *људи*.

Куда иде дете кад наврши четврту годину? У пету.

Шта на зиду без ексера виси? Паучина.

Питали миша: У којем селу најбоље живиш? У оном где нема мачака.

Питали Турци Марка: Кажите нам, Марко, за шта би се најрадије потурчио. – За инат.

Математичке мозгалице

1. Кад сам имао 6 година моја сестра је била упола млађа од мене. Сада имам 70 година. Колико година сада има моја сестра?
- 2.

$$\text{🎵} + \text{🎵} + \text{🎵} = 30$$

$$\text{🎵} + \text{🎵} + \text{📖} = 50$$

$$\text{📖} + \text{📖} + \text{📖} = ?$$

3. Од бројева 1,2,6,7 израчунај користећи основне математичке операције број 33 као резултат. Сваки број смеш искористити само једном.
4. Не мењајући редослед бројева 1,2,3,4,5 а додавајући само заграде и основне рачунске операције добиј резултат 139.
5. Када је ученик прочитао половину књиге и још 20 страна, остало му је да прочита још трећину књиге. Колико страна има књига?

(Решења: 1. 67; 2. 90 1. ред: $10+10+10=30$ 2. ред: $10+10+30=50$ 3. ред: $30+30+30=90$;
3. $((6-1)*7)-2 = 33$; 4. $(1+(3+4*5))*6 = 139$; 5. 120 страна)

Svet latinice - Vicoteka

– Ako danas iz matematike dobiješ jedinicu, ja i ti se ne poznajemo! – kaže Perici otac.

Kada se Perica vratio iz škole, tata ga pita:

– I šta si dobio iz matematike?

– A, ko ste vi gospodine?

– Perice, zašto ti je ova strana u svesci prazna? – pita učiteljica.

– E, tu sam računao napamet! – odgovori Perica.

– Perice, odakle ti ovoliko izostanaka sa časova matematike? – pita razredna.

Ja stvarno ne znam, nisam bio tu – odgovori Perica.

Na času srpskog jezika, učiteljica je zadala temu „Šta bih radio da sam direktor“.

Svi krenuše da pišu, samo Perica sedi i ne radi ništa.

– Zašto ne pišeš, Perice? – pita ga učiteljica.

– Čekam sekretaricu da joj izdiktiram – odgovori Perica.

Hvali se Perica Jovici:

– Danas sam radio!

– Stvarno? A gde ti je antena?

Zašto Perica uvek sedi u prvom redu u bioskopu?

Hoće prvi da vidi film.

Šta ima četiri noge i više „um-um“?

Krava koja ide u rikverc!

СРЕЋАН ПОЛАЗАК У ПЕТИ РАЗРЕД

Били смо тим, били смо породица,
Пуно тога за памћење имају сад наша срца.
Настављате даље, једрите ка новом знању,
Трудите се да се покажете у најбољем издању.

Нижите успехе, нек дипломе не знају за број,
Сваки ваш успех је и успех мој!
Држите се чврсто, не дајте једни на друге
Као што ја нисам на вас дала,
И ви станите једни уз друге као што сам и ја уз вас стала.

Немојте дозволити да вам попусте учење и дисциплина
Нек сваком наставнику који уђе у ово одељење да ради-буде милина!
Јер све је могло са вама да се постигне у континуитету
Зато се не дајте лако том лукавом пубертету!

Моје савете знам да ћете памтити јер смо много и о свему раговарали,
Сваки проблем у ходу решавали и с лакоћом се договарали,
Моја жеља је да се тога ово одељење увек сети,
Да заједно наставите баш исто тако,
И учините радосним тај разред пети.

СРЕЋНО МОЈИ БУДУЋИ ПЕТАЦИ!

